

Innoentius V. Gallus, Provincia Burgundus, Magister
 F. Petrus Tarentasiensis Ordinis Prædicatorum, Epif-
 copus Card. Ostiensis, & Veliternus, S. R. E. Major Pœni-
 tentiarius. Creatus Arretis, 13. Kal. Februarii, anno Do-
 mini 1276. Sedit in Sede Pontificia menses quinque, dies
 duos. Non creavit Cardinales. Obiit Romæ in Patriar-
 chio Lateranensi, anno Domini 1276. 10. Kal. Julii, & se-
 pultus in Basilica Lateranensi. Vacavit Sedes dies 19.

Joannes XX. dictus XXI. Hispanus, Provincia Lusita-
 nus, Patria Olysiptensis, Juliani filius, M. Joannes Pe-
 trus antea dictus, Episcopus. Cardinalis Fufculanus. Creatus
 Viterbii, Idibus Septembr. anno Domini 1276. Coro-
 natus eodem anno 12. Kalend. Octobris Viterbii in Ca-
 thedrali S. Laurentii. Sedit menses octo, dies octo.
 Obiit Viterbii 13. Kal. Junii, anno 1277. & ibid. in Ca-
 thedrali S. Laurentii sepultus. Vacavit Sedes mēf. 6. dies 6.

HADRIANUS IV. PONT. CLXXXVIII.
 ANNO DOMINI MCCLXXVI.

NICOLAUS TERTIUS PONT. CXC.
 ANNO DOMINI MCCLXXVII.

Hadrianus IV. Provincia Ligur, Patria Genuensis,
 Orthobonus Flifcus antea vocatus, ex Lavaniæ Co-
 mitibus, Diaconus Cardinalis S. Hadriani. Romæ Ponti-
 fex renunciatus in Palatio Lateranensi 4. Idus Julii, an-
 no Domini 1276. Sedit in Petri Cathedra mensum
 unum, dies septem. Non creavit Cardinales. Obiit
 Viterbii 12. Kalend. Septembr. anno Domini 1276. Se-
 pultus ibidem ad Minorum Ecclesiam S. Francisci. Va-
 cavit Sedes dies 24.

Nicolaus Tertius Ursinus, Romanus, Joannes Ur-
 sinus antea dictus, Diaconus Cardinalis S. Nicolai
 in Carcere Tulliano. Creatus Viterbii 7. Kal. Decembris,
 anno Domini 1277. Coronatus 7. Kal. Januarii, eodem
 anno in Basilica Vaticana. Sedit in Sede Pontificia an-
 nos 2. menses 8. dies 29. Creavit Cardinales 9. Obiit in
 Zuriaro Monte, anno 1280. 11. Kal. Septemb. Corpus
 Romam delatum, in Sacello S. Nicolai ædis Vatic. sepul-
 tum est. Vacavit Sedes menses 6.

De prædicatione verbi Dei, pro conversione Hebræorum.

Hanc prædicationem in Vrbe innovauit Greg. XIII. ut in eius const. 92. Sancta. Et de materia Hebræorum vide in s. inconstit. 3. Pauli IV. Cum nimis, ubi notabo.

NICOLAUS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei: Dilecto filio Priori provinciali Fratrum Predicatorum Ordinis in Lombardia, Salutem & Apostolicam benedictionem.

NINEAM Soteth velut electam plantavit dextera Dei Partis, & omne semen verum seminavit in ipsa, angelica custodia sepivit illam, lapides nocivos abiecit ex ea. Hanc de Aegypto in luto & latere sub iugo Pharaonis oppressam, in lignis & prodigijs transferens, duxit in terram promissionis adduxit. Vineam enim Domini exercituum domus Israël est, viri Iuda delectabile germen ejus. Hanc sic mirè translata, quasi adhuc rudem campum vomere legali profcindens, prophetali doctrina sulcavit, ut & ipsam ad maturam frugem, id est ad regenerationis gratiam præpararet.

§. 1. Sed, proh dolor! peccatorum spinis obstita, nullum imbrem gratiæ spiritualis excipiens, quæ sperabatur ut uvas educeret, labruscas eduxit: unde sperabatur iudicium, processit iniquitas: unde iustitia, inde clamor. Hæc est vinea in qua fici arbor, scilicet synagoga Iudæorum plantata, Evangelica veritate describitur, cuius plantator CHRISTUS cætus Apostolicus cultor existit. Hæc triplici tempore, quasi tribus annis, ut fructum produceret expectata, infructuosa reperta, cultori succidenda prædicitur. Nam nec tempore circumcissionis ad perfectum deducta est, quia circumcissionem animæ non quærebat: nec sanctificata per legem, quia per eam tantum carnalia sequebatur: nec tandem iustificata per Evangelii gratiam, quia gratiam recipere noluit, quin potius latorem gratiæ iustum in iustè peremit, & quodammodo indurationem Pharaonis excedens, omne cutantis & curæ refutavit antidotum, adeo ut nec verbis, nec signis, nec sacramentis, quinimò nec ipsius Christi, & Dei corporali præsentia molliretur. Multifarie enim multisque modis olim Deus loquens antiquis ipsius synagoga patribus in Prophetis, novissimè in fine temporum locutus est ipsis & nobis in Filio, quem constituit hæredem uniuersorum, per quem fecit & sæcula, sed omnem escam abominata est anima ejus: & idcirco iusto Dei iudicio reprobata, exterminavit eam aper de sylva, & singularis ferus depaltus est eam. Ablata est sepes ejus, prostrata maceries, & in direptionem posita ut deserta, nec inventus est in terris amplius locus eius. Verum quia miserationes Dei super omnia sua opera prædicantur, qui omnes salvos fieri, & neminem vult perire, qui seipsum pro nobis & ipsis hostiam salutis exhibuit Deo Patri, qui exaltatus à terra, expansis in cruce manibus, ad se cuncta trahere Evangelica voce prædixit.

§. 2. Nos, licet immeriti, vicem ejus tenentes in terris, qui etiam Judaicam perfidiam à sua misericordia non repellit, libenter pro illius populi obsecratione labores appetimus, ut affectum nostrum divina prosequente clementia, cognita veritatis luce, quæ CHRISTUS est, à suis tenebris eruantur. Porro quia Iudæorum ipsorum quasi per uniuersum Mundum, divino iudicio prævisa dispersio, ipsos ad recipiendum sacramenta fidei, ac doctrinam commodè in unum conuenire non patitur, necessitate nos voluntarios urgente compellimur, per diuersas Mundi partes diuersos seminarios eligere, per quos semen verbi Dei, prout possibile est, spargamus in singulos, quorum salutem uniuersaliter, & singulariter affectamus. Ad te igitur inter alios sub spe diuinæ gratiæ mentis nostræ oculos convertentes, cum tui Ordinis claritate reliceas, & credaris ubilibet per opera uti-

Bullar. Mag. Tom. I.

lia & exempla laudabilia fructuosus, & ex data tibi diuinitus gratia scire te confidamus, & posse, fructus uberes in domo Domini germinare, discretionis tux per Apostolica scripta mandamus, quatenus confidens in illo, cui proprium est spirituales gratias elargiri, tales umbrarum tenebris obsecatos, in commissa tibi provincia, per te ad alios fratres tui Ordinis, quos ad hoc honestate morum, experta scientia, probatis virtutibus, circumspicione prævida, & experientia comprobata idoneos esse cognoveris, & quorum industria atque doctrina diuinis donis à Domino fecundata intrepidè pro Catholica fide reluceat, & sui claritate non titubet, sed tenebrosas mentes radiorum repercussione clarificet, & obstinatas cervices reprimat perverforum, Iudæos eisdem in terris & locis, in quibus habitant, generaliter & singulariter convocando, semel & pluries, ac toties repetitis instantiis, quoties proficere posse putaveris, prout melius fieri poterit, prædicationibus, salutaribus monitis, & discretis inductionibus, Evangelicis doctrinis informans, ipsos studeas juxta datam tibi à Domino gratiam, fugatis tenebrarum nubibus, ad viam reducere claritatis, ut renati fonte baptisimatis, reluceant in lumine vultus CHRISTI, & inde Chorus angelicus delectetur. Tu quoque ac alii, quos ad prosecutionem tanti negotii duxeris eligendos, perennis boni præmium, nostramque benedictionem & gratiam, vobis de bono in melius vendicetis.

§. 3. Et ut affectum, quem ad salutem status ipsorum gerit mater Ecclesia, percipiant per effectum, tu illos ex eis, quos ad susceptionem sacri baptismatis gratia diuina perduxerit, Prælati ac Dominis locorum, in quibus tales habitare contigerit, ex parte nostra affectuosiè recommendes, ut Deo gratias in recuperata ove deperditi, & filio prodigoredeunti, vitulum exultationis & gaudii exhibentes, eos charitatiuè foveant, favoribus muniant, benignè pertractent, nec ipsos in personis, aut rebus per Iudæos, vel alios indebite molestari permittant, quin potius in omnibus favorabiliter ipsis assistant auxiliis opportunis.

Conuersi Prælati & alii commendantur, ut humanissimè tractentur.

§. 4. Sed si forte (quod absit) aliqui ex ipsis in eorum oblinata perfidia perdurantes, & velut aspis surda suas aures incredulas obturantes, ne tui & illorum, quos ad hæc salutis opera deputabis, vocem audiant, ut de tenebris ad lucem exeant, incantantium sapienter tuas, & per te ad hæc deputandorum fratrum salutares conuocationes aspernantes refugerent, de istis (si tales inuenieris) qui sunt, in quibus locis, & sub quorum dominio commoretur, nobis rescribere non omittas, ut circa pertinaces hujusmodi, de salutari eorum remedio, sicut expedire videbimus, cogitemus. Ut autem de præmissis auidis nostris conceptibus juxta nostra desideria satisfiat frequenter nobis intimare studeas, qualiter commissum tibi negotium prosperetur, & qualem fructum seminata repromittant.

Conuersi nolentes Pa-pa nuntientur.

Dat. Viterbii, 2. Nonas Aug. Pont. nostri anno 1.

D.P. An. 1. die 4. Aug.

Excommunicationis, & aliarum pœnarum promulgatio in Catharos, Patrenos, aliosque hæreticos, ipsorumque filios, complices & fautores.

II.

Alias pœnas contra eosdem sancitas, vide in s. in Paul. IV. Const. 19. Cum ex, & in aliis Bullis in die Cœna Domini à Romanis Pont. editis solitis, quarum aliquas in hoc opere posui, quas tibi indicauero in Paul. V. Const. 63. Pastoralis. Unde intelligas, aliqua pro temporum condicione à Pontificibus immutata.

Ultimum exemplar Bullæ in die Cœna Domini vide in S.D.N. Vr. VIII. const. 62. Pastoralis, inf. tom. 4.

NICOLAUS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei: Uniuersis Christi fidelibus Salutem & Apostolicam benedictionem.

Edita An. D. 1280.

Noverit uniuersitas vestra, quod nos excommunicamus & anathematizamus uniuersos hæreticos, Catharos,

Excommunicatio hæreticorum.

ros, Patrenos, Pauperes de Lugduno, Passaginos, Josephinos, Arnaldistas, Sponistas, & alios quibuscumque nominibus censeantur, facies quidem habentes diversas, sed caudas ad invicem colligatas, quia de vanitate conveniunt in idipsum.

Ipsorum & aliorum penna.

§. 1. Damnati vero per Ecclesiam seculari iudicio relinquantur, animadversione debita puniendi. Clericis prius a suis ordinibus degradatis.

§. 2. Si qui autem de predictis, postquam fuerint deprehensi, redire voluerint ad agendum condignam poenitentiam, in perpetuo carcere detendantur.

§. 3. Credentes autem eorum erroribus, similiter hereticos iudicamus.

§. 4. Item receptatores, defensores, & fautores hereticorum excommunicationis sententia decernimus subjacere. Statuentes, ut si postquam quilibet talium fuerit excommunicatione notatus, satisfacere contempserit infra annum, ex tunc ipso iure sit factus infamis.

§. 5. Nec ad publica officia seu consilia, nec ad eligendos alios ad huiusmodi.

§. 6. Nec ad testimonium admittatur.

§. 7. Sit etiam intestabilis, nec testamenti habeat facultatem.

§. 8. Nec ad hereditatis successionem accedat.

§. 9. Nullus praeterea ipsi super quocumque negotio, sed ipse aliis respondere cogatur.

§. 10. Quod si forte iudex extiterit, ejus sententia nullam obtineat firmitatem: nec causa aliqua ad ejus audientiam perferantur.

§. 11. Si fuerit advocatus, ejus patrocinium nullatenus admittatur.

§. 12. Si tabellio, instrumenta confecta per ipsum nullius penitus sint momenti, sed cum auctore danato damnentur, & in similibus idem praecipimus observari.

§. 13. Si vero Clericus fuerit, ab omni officio & beneficio deponatur.

§. 14. Si qui autem tales postquam ab Ecclesia fuerint denotati, evitare contempserint, excommunicationis sententia percellantur, alias animadversione debita puniendi.

§. 15. Qui autem inventi fuerint sola suspicione notabiles, nisi juxta considerationem suspicionis, qualitateque personae, propriam innocentiam congrua purgatione monstraverint, anathematis gladio feriantur, & usque ad satisfactionem condignam ab omnibus evitentur: ita quod si per annum in excommunicatione persisterint, tunc velut heretici condemnentur.

§. 16. Item proclamationes aut appellationes huiusmodi personarum minime audiantur.

§. 17. Item Iudices, Advocati, & Notarii, nulli eorum officium suum impendant, alioquin eodem officio perpetuo sint privati.

§. 18. Item Clerici non exhibeant huiusmodi pestilentibus Ecclesiastica sacramenta, nec elemosinas, aut oblationes eorum recipiant: similiter hospitalarii, aut Templarii, aut quilibet regulares, alioquin suo priventur officio, ad quod nunquam restituantur absque indulto Sedis Apostolicae speciali. Item quicumque tales praesumpserint Ecclesiastica tradere sepulturae, usque ad satisfactionem idoneam, excommunicationis sententiae se noverint subjacere, nec absolutionis beneficium mereantur; nisi propriis manibus publice extument, & projiciant huiusmodi corpora damnatorum, & locus ille perpetuo careat sepultura.

§. 19. Item firmiter inhibemus, ne cuiquam laicae personae liceat publice vel privatim de fide Catholica disputare: qui vero contra fecerit, excommunicationis laqueo innodetur.

§. 20. Item si quis hereticos sciverit, vel aliquos oeculta conventicula celebrantes, seu a communi conversatione fidelium vita & moribus dissidentes, eos studeat indicare confessori suo, vel alii per quem credat ad Praelati sui, & Inquisitorum haereticae pravitatis notitiam pervenire, alioquin excommunicationis sententia percellatur.

§. 21. Haeretici autem & receptatores, defensores, & fautores eorum, ipsorumque filii usque ad secundam generationem, ad nullum ecclesiasticum beneficium seu officium admittantur, quod si secus actum fuerit, decernimus irritum & inane. Nos enim praedictos ex nunc privamus beneficiis acquisitis, volentes ut tales & habitis perpetuo careant, & ad alia similia nequaquam in posterum admittantur. Illorum autem filiorum emancipationem nullius esse momenti volumus, quorum parentes post emancipationem huiusmodi, ad invium superstitionis haereticae a via declinasse confiterentur veritatis.

nerationem, ad nullum ecclesiasticum beneficium seu officium admittantur, quod si secus actum fuerit, decernimus irritum & inane. Nos enim praedictos ex nunc privamus beneficiis acquisitis, volentes ut tales & habitis perpetuo careant, & ad alia similia nequaquam in posterum admittantur. Illorum autem filiorum emancipationem nullius esse momenti volumus, quorum parentes post emancipationem huiusmodi, ad invium superstitionis haereticae a via declinasse confiterentur veritatis.

Dat. apud Urbem Veterem 5. Non. Martii, Pont. nostri Anno 3.

MARTINUS II. DICTUS IV. PONT. CXCI. ANNO DOMINI 1285.

Martinus II, dictus IV, ex oppido Brixi, Campanus, Gallus Senonen. diocesis, Simon antea dictus, Presbyter Cardinalis S. Caeciliae. Creatus Viterbii, Anno Domini 1281. 8. Kal. Mar. Coronatus apud Urbem Veterem, 10. Kal. Aprilis eodem anno. Sedit in Romana Sede annos 4. menses 1. dies 7. Creavit Cardinales septem. Obiit Perusii 4. Kal. Aprilis, anno 1285. in Cathedrali S. Laurentii Ecclesia sepultus. Vacavit Sedes dies 4.

Damnatio & excommunicatio Michaelis Palologi Graecorum Imperatoris, ab Ecclesia Romana dissidentis.

Dudum quoque hic idem Imperator dissidens, sed tempore Concilii Lugdunensis ad obedientiam Greg. X. redierat, ut sup. in illius const. 2. Exultans.

Ecclesia etiam Graeca & Latina dissidentis, concordata fuit tempore Eug. IV. in Concilio Florentino, ut in dicti Eug. const. 17. Latentibus.

MARTINVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad certitudinem praesentium, & memoriam futurorum.

CHARLES Palologum, qui Graecorum Imperator nominatur, tanquam eorundem Graecorum antiquorum schismaticorum, & in antiquo schismate constitutorum, & per hoc haereticorum, nec non & haereticorum, ac schismatis antiqui fautorem, de fratrum nostrorum consilio denuntiamus praesente fidelium multitudine copiosa excommunicationis sententiam latam a canone

§. 1. Haeretici autem & receptatores, defensores, & fautores eorum, ipsorumque filii usque ad secundam generationem, ad nullum ecclesiasticum beneficium seu officium admittantur, quod si secus actum fuerit, decernimus irritum & inane. Nos enim praedictos ex nunc privamus beneficiis acquisitis, volentes ut tales & habitis perpetuo careant, & ad alia similia nequaquam in posterum admittantur. Illorum autem filiorum emancipationem nullius esse momenti volumus, quorum parentes post emancipationem huiusmodi, ad invium superstitionis haereticae a via declinasse confiterentur veritatis.